

Dopisi.

Požar pri Sv. Lovrencu na Dr. p. Dne 15. septembra t. l. dopoldne je izbruhnil ogenj v hišnem in gospodarskem poslopju Martina Foršnariča pri Sv. Lovrencu na Dr. polju. Uničil je poslopje, 14 000 kg sena in slame, drva, žito i. dr. Škoda se ceni približno na 18.000 K. Zavarovan je bil Foršnarič le za 3800 K. Domneva se, da so ogenj povzročili otroci, ki so se v škodnju brez nadzorstva igrali z vžigalicami.

Nesreča. Dne 30. julija t. l. popoldne je povozil vlak blizu postaje Sv. Lovrenc na Dr. p. slaboumno, mutasto, 28 let staro Ivano Zornik, ki je kmalu potem umrla. Omenjena je bila poprej v taboriščni bolnici v Strnišču. Vzrok nesreče je bila njena neprevidnost.

Stvaren odgovor dopisniku nestvarnih napadov v „Slovenskem gospodarju“ in „Straži.“ Morda bi bilo najumestneje molčati na tako nizkotna zavijanja resnice, kakor si jih je privoščil dični dopisnik v Slovenskem gospodarju (25. septembra) in v Straži (26. septembra), saj se naj ne trati brez potrebe človeška energija, ali preveč osebni so napadi, preveč je hujskanja proti uradništvu, zato se čutim kot uradni zdravnik primoran, da pojasnim širši javnosti zadevo. Po navodilih Deželne vlade za Slovenijo, oddelek za zdravstvo z dnem 4. junija t. l., števil. 3007, sem predlagal gosp. okrajnemu glavarju, da se začasno iz zdravstvenih ozirrov prepove romanje na Ptujsko goro. Le-ta predlog ni bil izrodek hipne slabe volje, kakor pravi dopisnik v Slovenskem gospodarju in Straži, marveč nujno potreben, da se zabrani razširjanje kužne bolezni osepnic. Da na Ptujski gori — v trgu samem — ni ničesar znano o črnih kozah, „zavoljo katerih je bilo romanje prepovedano“, je gola izmišljotina. Trg do danes še res ni bil okužen, okužene pa so bližnje vasi občine Ptujška gora. Nasvetoval bi — če je dopisnik le nekoliko resnicoljuben — da se potruži v bližnje Stogovce. Praša naj v hiši števil. 19, na kakem obolenju je umrla 3 letna Marija. Izpremembe v obliču 5 letnega Frančka so še danes jasen dokaz prebolelih osepnic. Pogleda naj v hiši števil. 23, na čem je bolehal 18 letna Marija. Če to ne zadostuje, se naj potruži še do bližnjih Doklec in naj poizveduje v hiši

ci v Središču pri nobenem trgovcu niso dobili, sem dobil na svoje trikratno brzojavno prašanje končno, če tudi precej pozno, od okrajnega gospodarskega urada v Ptujju odgovor, da dobe upravičenči dansko svinjsko mast pri tvrdki P. K. v 9 km oddaljenem Ormožu.

Končno še to-le: Ako kdo misli, da sem imel drugo uro pri poučevanju mir, se močno moti. Prišle so zapored še tri stranke. Prvi sem moral potrditi mlinske izkaznice, drugo sem moral poučiti, da dobe „urlauberji“ s svojimi dopustnimi dokumenti sladkor in moko pri tvrdki D. v Ormožu. Tretja stranka, neka žena, je prišla prosit, naj naredim za njenega moža prošnjo, da pride ob žetvi domov na dopust. Kajpada sem si podatke samo zabeležil, sestavo prošnje pa preložil na pouka proste ure.

Iz tega je pač dovolj jasno, da tako vsestranski vpreženi in z raznimi postranskimi posli preobloženi učitelj v šoli ni mogel zadostiti svoji nalogi in da so otroci v vojnem času povsod morali zaostati.

Vprašal me, kakšno nagrado je imel učitelj kot takozvani „krušni komisar“ za svoje poslovanje. Odgovor je lahek: „Nič!“ To bi človek še rad pozabil in prebolel, če bi mu ne bilo znano, da je v vojnem času mnogo mladih in krepkih za vojaško službo sposobnih ljudi v zaledju čepelo, sicer tudi za vojno delovalo a si dalo vsak storjeni korak mastno plačati, zraven pa se posmehovalo onim, ki so se pehali zastonj, le za blagor „preljube naše domovine.“ O svetovna vojna, pomnilo si te bo tudi ljudsko učiteljstvo!

števil. 14, kaj je manjkalo Liziki, Nežiki, Jožeku. Nič ne stori, če se prikaže par potnih srag na gladki koži, še je treba na vrh tik Stogovec. Gotovo bo po natančnem poizpraševanju povedala mati, zakaj so morali 14. septembra pokopati 5-letnega Lojzeka; ogleda naj si še danes bolanega 8-mesečnega Frančka. Da slučaj v Podložah števil. 105 še ni dognan, je res prezlobna trditev. Videl sem na stotine bolanih, ki so trpeli na osepnicah, zato se mi ne zdi vredna debata z lajikom, povem le, da sem bil dne 26. in 30. avgusta t. l. v okuženi hiši v Podložah. Vem tudi, da se še danes najdejo ljudje, ki jim pride vera v nalezljivost bolezni šele tedaj, ko so že začeli sami gniti. In 130 za osepnicami umrlih v političnem okraju ptujskem, to število dopisnika ne gane! Kaj ne? Okrajno glavarstvo je krivo vsega zla! Glej jih malomarnežev; na Ptujski gori nalašč niso hoteli odreti cepljenja! Kaj pa je bilo v šoli dne 28. in 29. junija t. l.? Ali ni župan pred cerkvijo razglasil cepljenja? 350 oseb je vedalo o zasilenem cepljenju, med njimi ljudje iz najbolj oddaljenih hiš, le gospodu dopisniku ni ničesar znano. Velikanu — statistiku s Ptujške gore razodenem kot uradni zdravnik, ki se danes še sine ira ac studio zanimam za zdravstvo, da ni v občini Ptujška gora cepljena le 1/10 prebivalstva, temveč najmanje polovica, ker se mora upoštevati dejstvo, da so možje bili večinoma cepljeni pri vojakihi. Zares ni idealen uspeh 50% cepljenih, zato ravno je treba tem večje opreznosti v zdravstvenih odredbah. Ko bi se ne dajalo ljudem slabega vzgleda, bi bila morda udeležba večja, saj se gospod dopisnik gotovo ni utegnil potruditi v šolo k cepljenju, ker sicer ne bi mogel trdititakih gorostastnih neresnic. Koliko hvaležnega in človekoljubnega dela bi se moglo storiti z poukom ljudstva, mesto da se ga hujska! Se par pesed o nevrastenični zmedenosti v sredini dopisnikovega umotvora v Straži. Začetkom se hvali dobro zdravstveno stanje na Ptujski gori, v sredini pa čitaš: „tistikrat (ob priliki sokolske slavnosti v Ptujju) so ravno nekatere osebe ležale v postelji.“ Zakaj so neki ležale v postelji? Morda so imele težke glave po slabi tovarišiji? Ne smešimo se vendar! Bo dozdej veljavnih zdravstvenih predpisih je zbiranje ljudstva v okuženih, ozir. ogroženih krajih prepovedano. Kolikor sem dozvedel, v Ptujju še sploh ni bilo povoda iz zdravstvenih ozirrov prepovedati prireditve bodisi te ali one stranke. Sicer pa mesto Ptuj je avtonomno, in ni podrejeno okrajnemu glavarstvu ptujskemu. Kje tiči strankarstvo? Ali ne bi bilo bolj pošteno, da se pride naravnost na pristojno mesto pojasnila, ako se ne zdi vse v redu, nego da se zahrbtno napada. Če mi hoče gospod dopisnik odkrito v obraz povedati nekaj dobrih nasvetov, hvaležen mu bom in gotovo se bodeva razumela. Uvideti pa mora, da tako njegovo postopanje ni bilo pravilno. Naj nekateri razburljivi duhovi še tako blatijo odredbe ki so namenjene le v dobrobit prebivalstva, naj se uradništvo obdaruje še s tolikimi strankarskimi titulaturami, dokler veljajo dosedanjí zdravstveni predpisi in še ni zavladal velehigijenik s Ptujške gore kot reformator v zdravstvu, hočem tudi bodoče kot uradnik z mastno plačo X. čina posvetiti svoje skromne moči toli zanamarnemu javnemu zdravstvu. Dr. Vladimir Vrečko, prov. zdravstveni koncipist.

Od Velike Nedelje. Kaj je z velikonedeljskim gasilskim društvom? — Spi. — Občina je prevzela ob prevratu nemškutarski „fajerber“, izvolila odbor, a ta se ne zgane. Bog ne daj nesreče, še v domači občini nam ne morejo pomagati kljub temu, da se nahajajo v skladišču gasilnega orodja prav dobri predmeti. Govori se, da je delovanje tč. g. načelnika gasilnega društva osredotočeno v tem, kako bi dobil nazaj društvene paradne kape, katere so si baje svoj čas izposodili prejšnji člani gas. društva. Gd. načelnik! Svetujemo Vam, da je boljše gasiti požar brez kap, kakor pa brez glave. Če je sedanji odbor gasilnega društva nesposoben izvrševati svoje

posle, naj se takoj skliče občni zbor ter se izvoli nov odbor, kateremu bo prva skrb delo, druga še le čast. —

Politične vesti.

Protičeva akcija ponesrečena. (Izvirna telefonska in brzojavna poročila „Jugoslaviji.“) Beograd, 1. oktobra. Protić se je danes cel dan še pogajal s strankami, da bi zbral večino za svojo vlado. Ker so demokratije in socialisti odločno izjavili, da pri njegovi vladi ne sodelujejo, je pritiskal Protić zlasti na Črnogorce, Bunjevce in srbske male stranke, da bi se izrekle za njega. Trifkovičeva in Ribarcova skupina sta pristali na njegove predloge, Črnogorci in Bunjevci pa so odrekli. Brez njih pa bi razpolagal Protić samo z 130 glasovi, dočim bi jih imela demokratsko-socialistična opozicija 136. Protičeva vlada bi bila torej že v naprej v manjšini in bi ne mogla vladati parlamentarno. Ker pa stoji regent odločno na stališču parlamentarizma, je Protić zvečer ob pol 8 uri, ko je bil sprejet v avdijenci, vrnil regentu svoj mandat. Jutri poveri prestolonaslednik sestave vlade novi osebi. V parlamentu se navaja najrazličnejša imena, razširjajo vse mogoče kombinacije, a gotovega ne ve nihče. Niti tega ni mogoče dognati, ali bo poverjena naloga sestaviti vlado zopet kakemu nevtralnemu ali pa morda članu Demokratske zajednice.

Društvene vesti.

Velik političen shod IDS vrši se v Ptujju v nedeljo, dne 12. t. m. ob 15. uri (3. uri) popoldne v veliki dvorani Narodnega doma. Poročajo o političnem položaju naši državni poslanci. Vse natančneje je objavljeno po lepakih.

Ptujška gasilska župa priredi v nedeljo, dne 5. oktobra t. l. veselico z tombolo, šaljivo pošto in plesom. Natančneje vzpored je razviden iz lepakov. Prijatelji gasilska dobro došli.

Gospodarsko bralno društvo v Sv. Urbanu pri Ptujju uprizori v nedeljo, dne 12. oktobra t. l. popoldne ob pol 3. uri na vrtu gospoda Simoniča ljudsko igro: „Deseti brat.“ Igrala bode tudi znana godba na pihala iz Slov. goric. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo knjig, prosimo prav obilne vdeležbe. Odbor.

Naznanilo!

Urar Karl Ackermann

v mestnem gledališkem poslopju v Ptujju

je otvoril zopet svojo delavnico za popravo ur in se priporoča svojim cenjenim odjemalcem. Delo izvršuje po solidnih cenah.

Viničarska družina

z 3 do 6 delavskimi močmi se pod dobrimi pogoji sprejme pri Avgust Stanitz, Breg pri Ptujju.

Pekovski učenec

močen in zdrav se takoj sprejme pri g. Jož. Fürthner-ju v Ptujju, Vseh svetnikov ulica.

NAZNANILO.

P. Stary naznanja, da se je preselila v

Krekovo ul. št. 3, poleg g. Kollenz-a

in kupuje kakor dozdej sadje, sirovo maslo, sir, vrhnjo in vse druge deželne pridelke in se priporoča cenj. obč. za mnogobrojni obisk.